

Tervehdys täältä Lehtomäen kodilta!

Jälleen saamme tässä Ystävänpäivän tervehdystä kirjoitella. Olemme saaneet aloittaa täällä armonajassa myös uuden vuoden. Herra yksin tuntee ja tietää, miten kauan kotimme toiminta vielä jatkuu. Samoin Herra on ainoa, joka tietää elämämme päivien määrän. Sillä psalmissa 139:16 sanotaan: **”Minun päiväni olivat määrättyt ja kirjoitetut kaikki sinun kirjaasi, ennen kuin ainoakaan niistä oli tullut.”** Ajat muuttuvat hyvin nopeasti, samoin nämä ajalliset arvostukset. Mikä ennen oli arvokasta ja sitä ehkä tavoiteltiin kaikin voimin, mutta ei ole sitä enää. Aivan kuin nousu- ja laskuvesi vuorottelevat, niin vaihtuvat täällä maan päällä myös ilo ja suru, toivo ja epätoivo. Vanhassa Siionin virressä sanotaan; **”Hyvin tunnen turhiksi turvat maan. Ja sen aarteet arvottomiksi. Yhä niihin mä kuitenkin luotan vaan. Yhä lainaan ne lohduttajiksi, Tätä maata mä vain. Yhä katselen taivaan matkallain.”** 172.2

Tämän ihmisen lohdutuksen kaipuun näemme esimerkiksi lottokuponkien jättöaikaan sellaisessa kaupassa, jossa on veikkauspiste. Silloin ei näytä olevan asiakkaista pulaa! Mitä suurempi voitto on tulevassa jaossa, niin sitä innokkaammin ihmiset näyttävät lottoavan. Monen heidän sisimmässään on varmaan salainen toive, että jospa voittais, niin sitten olisi tämä ajallinen elämäni turvattu. Saisin viettää tyytyväisiä ja onnellisia päiviä loppuelämäni ajan, ilman puutteen tuomaa huolta. Heille on tullut tutuksi joka lauantainen lottoarvonta, tuo hyvin yksinkertainen laite, läpinäkyvä pyöreä säiliö, numeroidut pallot ja pitkä kouru. Laite pyörii tarkoituksettomasti, koneellisesti, antaen ani harvoille voiton ja suurimman osan toiveet raukeaa tyhjiin, ainakin viikoksi.

On myös keskellämme monia ihmisiä, jotka eivät ole lukeneet Raamatun Jobista, mutta tietävät mitä on epäonni ja onnettomuus. He tietävät sen omakohtaisesti, kun on eletty todeksi omassa elämässä sen tuoma suru ja kärsimys. Aasian katastrofi, kuolon kolarit ja muut onnettomuudet ovat tätä tuskaa tuoneet odottamatta, aivan yllättäen monien ihmisten elämään. On myös paljon salattua kärsimystä, josta ei kuulla tiedotusvälineissä, on ristiriitoja perheissä, työpaikoilla ja monenlaisia muita vaikeuksia. Kaikella sillä vaikealla, mikä meitä kohtaa, on lopulta vain yksi tarkoitus: Jumala tahtoo vetää meitä Kristuksen Jeesuksen, Vapahtajamme tykö. Kaikki kuritus tuntuu sillä hetkellä tuskalliselta, joka ei meitä miellytä. Mutta myöhemmin tuottaa niille, jotka ovat Jumalan koulussa oppineet, rauhan ja elämän Jumalan yhteydessä. Myös tässä kärsimyskoulussa elämän Herra tahtoo opettaa meille sitä, että emme niinkään tarvitse uusia ja parempia kulutustavaroita, tai enempi vapaa-aikaa ja parempaa viihdettä, eli yleisesti ottaen sitä korkeampaa elintasoa. **”Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi sielullensa vahingon?”** Matt. 16:26. Tällä Jeesus tahtoo sanoa meille ajan ihmislapsille; Kuulkaa, kadotettua elämää ei saa rahallakaan takaisin.

Elämän Herra on ainoa, joka tietää mitä me todella ihmisinä täällä maailmassa tarvitsemme. Mutta voimme myös itse kokea, kuinka elämä ilman yhteyttä Jumalan todellisuuteen on tyhjänoloista. Elämältä tuntuu puuttuvan Jumalan antama tarkoitus, joka voisi tyydyttää tyhjän sisimpämme. Yhteyden Jumalaan katkaisee aina meidän omat syntimme. Synti särkee myös ihmisten keskinäiset välit ja estää niiden korjaantumisen. Mutta Jumala tahtoo solmia katkenneet siteet uudelleen, sitä varten hän lähetti ainoan Poikansa maailmaan. Me saamme heikolla uskollamme tarttua Vapahtajan ojennettuun käteen. Hän nostaa meidät synnistä suosta ja puhdistaa meidät verellään. Näin Herra kulkee keskellämme nytkin, pelastavaa ja vapauttavaa työtään tehden. Kun painot putoavat omiltatunnoilta, niin toivottomiin sydämiin syttyy toivo.

Tiedämme silloin olevamme matkalla synnin maailmasta kohti ylös taivaallista Jerusalemiä. Eikä tällä matkalla olla yksin, on monia muitakin ihmisiä lähtenyt tälle matkalle. Matkaoppaanamme on itse Herra, joka omiaan taluttaa kohti matkamme päätä, taivaan kotia. Aina kun pääsemme lähelle Jeesusta, niin ihmeellisesti meiltä katoaa halu koota enää aarteita tänne maan päälle. Silloin tulee tärkeäksi ja rakkaaksi Jumalan valtakunnan työ, on sydämen halu palvella Herraa. Samoin tärkeäksi tulee uskovien keskinäinen yhteys, tekee mieli pitää yhteyttä toisiin matkakumppaneihin.

Meille kaikilla on arvokkaita menneisyyden muistoja, hyviä ja miellyttäviä kokemuksia aikaisemmilta ajoilta, mutta jos elämme vain näiden muistoissa, niin emme saavuta päämäärää. Hengellinen kuolema siitä ilman muuta tulee ja me muutamme pian suolapatsaaksi taivaan tien varrelle. Tästä oli Herralla suuri huoli, kun hän vaelsi oppilaittensa kanssa. Hän oli nähnyt monien innostuksen, kun suuret kansanjoukot seurasivat häntä. Mutta hän oli kokenut myös takaiskun; **”...monet hänen opetuslapsistaan vetäytyivät pois eivätkä enää vaeltaneet hänen kanssansa.”** Joh. 6:66. Sama huoli, joka Jeesuksella oli ensimmäisistä oppilaistaan, hänellä on meistäkin. **Muistattehan, miten Lootin vaimon kävi!** Jeesus yhä kyselee. Luuk: 17:32. Miten helposti sitä aletaan ensin vilkuilla oikealle ja vasemmalle, eli otamme huomioon mitä maailman ihmiset sanovat. Siitä on kovin helppo suurten joukkojen mukana solua pois päin Herran seurasta. Aluksi joustamme ja myötäilemme siinä, vaikka tiedämme Herran tahdon sanasta. Meille helposti käy, kuten Paavalin erälle työtoverille: Deemas näet mieltä tämän maailman menoon ja jätti hänet yksin..

Kerrotaan muinaisen ajan sotapäälliköistä, että he sotaretkellä ollessaan polttivat ylittämiensä jokien sillat, ettei heille tulisi houkutusta palata takaisin, jos sodan taistelut kiihtyivät rajuksi ja räsitukset huomattavasti lisääntyisivät. Herran omien tulee tehdä samoin. Jes, 43:18. **”Älkää entisiä muistelko, älkää menneistä välittäkö. Katso, minä teen uutta; nyt se puhkeaa taimelle, ettekö sitä huomaa?”** Paavali kirjoittaa näin **”Minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa. Olkoon siis meillä, niin monta kuin meitä on täydellistä, tämä mieli;..”** Fil. 3:14-15.

Kynttilänpäivänä evankeliumi kertoo vanhasta Simeonista. Miten kauniin kuvan Raamattu antaa vanhasta Simeonista, kun hän seisoo Jeesus lapsi sylissään, säteillen siinä taivaallista valoa ja autuutta. Jumala oli täyttänyt lupauksensa, odotettu Messias oli tullut, Vapahtaja oli syntynyt. Kaikki tuntui niin yksinkertaiselta ja hyvältä. Lunastaja lapsi oli tosin pieni, ei minkäänlaisia vallan merkkejä, mutta riittävä Simeonille. **Herra, nyt sinä annat palvelijasi rauhassa lähteä, niin kuin olet luvannut.** Tämän Raamatun kohdan yllä on ihmeellinen lempeys ja rauha. Siinä korkeaan ikään ehtinyt mies on omaa vahtivuoroansa päättämässä, hartain toive täyttyneenä, täysin valmiina käymään Herran antamaan lepoon.

Samassa luvussa kerrotaan myös naisprofeetta Hannasta, nyt hän oli ollut leskenä jo kahdeksankymmenen vuoden ajan. Mutta varmaan hänkin saapuu Hengen johdatuksesta juuri paikalle, kun Simeon pitää Jeesus-lasta sylissään ja kertoo tästä ihmeellisestä lapsesta ympärillä oleville kuulijoille. Hanna tulee myös sanomattoman onnelliseksi, kun löysi Vapahtajan. Hänkin alkaa **"...ylistää Jumalaa ja puhua lapsesta kaikille, jotka odottivat Jerusalemin lunastusta"**. Varmaan me kaikki haluaisimme olla yhtä onnellisia kuin Simeon ja Hanna. Eräänä yönä valvoessani ajattelin, että millainen mahtaa olla se onnenpyörä, joka näitä onnen voittoja jakaa? Millaiset siinä on pallot ja millainen kouru? Emme näe sitä täällä ajassa, mutta tiedämme sanasta, että tämä on Jumalan lahja, jokaiselle janoavalle ja Vapahtajan tykö tulevalle. Kaikki voimme saada tämän taivaallisen lohdutuksen omaan sydämeemme jo täällä armonajassa. Paavalin sanoo, että se on suuri voitto; **"Ja suuri voitto onkin jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa."** 1Tim 6.6. Mistä tällaisen voittajan tunnistaa? Ensimmäinen tuntomerkki: olipa nuori tai vanha, niin hän kiittää ja ylistää Jumalaa sydäimestään. Toinen: Hän tietää, ettei sen parempaa keskustelun aihetta ole, kuin kertoa Jeesuksesta, hänen armostaan ja laupeudestaan. **Hyvät Ystävämme!** Meidän vartiovuoromme jatkuu, pyytäkäämme Jumalan Hengen johdatusta omaan elämäämme.

TILASTOJA 2004

Kodissamme oli asiakkaita 50, hoitopäiviä 2842, keskimääräinen aika 57vrk käyttöaste 86.51%.

PAIKKOJA AVOINNA

Työntekijä joukkoomme tarvittaisiin lisä vahvistusta, pariskunta olisi paras mahdollinen. Tuntuu siltä, että meidän nykyisten työntekijöiden voimat vähenevät vähenemistään, ainakin minulta vähentyneet.

Muistakaan rukouksin myös tätä työntekijä tarvetta!

KEVÄTPÄIVÄT

Kevätpäivät 08.-10.04.2005, jos Herra suo,

Mukana mm Päivö Parviainen ja Veljeskuoro Vaasasta

Valmistellaan rukouksin jo näitä päiviä.

Ystäväpäivä terveisin Jorma Huusko

Rakkaat Lehtomäen kodin Ystävät

**Autuas, ken elämänsä, uskoo huomaan Jumalan,
elää Hänen lähellensä, suostuu tahtoon Korkeimman
llo, onni, menestys, murhe, köyhyys, kärsimys,
kaikki kääntyy parhaaksemme, myöskin kuolo voitoksemme. vk 384: 1**

En liene ainoa, joka on tullut ajatelleeksi elämän katoavaisuutta viime vuoden Tapaninpäivän Aasian katastrofin jälkeen. Luin erään tuosta onnettomuudesta täpärästi hengissä selviytyneen perheen haastattelua. Sen lopuksi perheen isä sanoo ajattelevansa, että syntymän jälkeen seuraava täysin varma asia on kuolema. Heidän perheensä aika ei ollut vielä kuolla.

Jumala on hyvydessään antanut meille elämän, kenelle lyhyemmän, kenelle pitemmän. Joillekin on suotu ”hyvä elämä”, menestystä, mainetta yllin kyllin. Kuitenkin se armon ajan lopussa on kuin tuhkaa Jumalan edessä erään virrentekijän sanoin.

Olipa ihminen menestynyt maallisen elämän kannalta hyvin tai huonommin, on hänen vielä ”hyvien päivien” vallitessa tärkeää tiedostaa tämä täysin varma asia: Jeesus Kristus on kärsimisellään ja kuolemallaan sovittanut jokaisen synnit. Niin ei tämän elämän lopussa tulevan kuoleman tarvitse olla lopullinen. **Koska Jeesus on voittanut kuoleman vallan, on jokaiselle syntinsä tunnustavalle, Jeesukseen uskovalle ja turvautuvalle valmistettu paikka taivaassa.** (Joh. 3: 16)

” Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi sielullensa vahingon. Taikka mitä ihminen voi antaa sielunsa lunnaiksi? ” Tämä Raamatun kohta on meitä neuvomassa, kun kyselemme elämän tarkoitusta, päämäärää ja kilvoittelemme monien kiusojen keskellä.

Siunaavin **YSTÄVÄNPÄIVÄ TERVEISIN** Mauri Turunen

**Rakkaus tiemme viitoittaa,
armolla meitä vahvistaa.
Merkiksi risti annettiin,
valoksi päiviin pimeisiin.**

**Rakkaus meitä johdattaa
seuraamaan Herraa ainoaa.
Hän antaa rauhan kestävän,
siunauksen ja elämän.**

(Laula kaikki maa no 189)

Näillä laulun sanoilla haluan tervehtiä sinua, Jeesukselle rakas ystävä.

Tänään ulkona käydessäni **harmaan tuntuinen aamu alkoi kirkastua**, kun epämääräisen tumma pilviverho repeili ja siellä täällä vaalean **sinistä taivasta tuli näkyviin**. Se **virkesti ja ilahdutti** mieltä. Samoin vaikuttaa Jeesus ihmisen elämässä. Kun luemme Jumalan Sanaa, alamme nähdä itsemme oikeassa valossa, turmeltuneen luontomme syntisine haluineen. Jos tämän toteaminen saa tehdä murheelliseksi, niin Jeesuksen tunteminen ja häneen turvautuminen **tuottaa sydämeen oikean rauhan ja ilon**. ”Hän (**Jeesus**) on meidän **syntiemme sovitus, eikä ainoastaan meidän, vaan koko maailman.**”(1Joh.2:2)

Tätä elämämme tärkeintä asiaa täälläkin etsitään monenlaisten taistelujen ja kiusausten keskellä. Virrentekijä sanoo osuvasti: Yksin emme työtä tee, toinen toista tarvitsee. **On Jumalan suurta armoa ja lahjaa te Ystävät, jotka olette sydämellenne saaneet tämän kodin ja meidät kaikki täällä asuvat ja elävät.** Vähäiseltä tuntuu tämä palaute, mutta Jumalan tiedossa on kaikki kuitenkin. Hän palkitsee ajallaan ja tavallaan kaiken vaivannäköne, muistaa rukouksenne. **KIITOS YSTÄVÄT KAIKESTA!**

Taivaallinen Isämme teitä kaikkia runsaasti siunatkoon!

Liisa Turunen

Rauhantervehdys.

On ilo saada tervehtiä teitä Rakkaat Lehtomäen ystävät, esirukoilijat ja työssä mukana olevat näin ystäväkirjeen muodossa. Herra on ollut uskollinen, Hän on alkamansa työn antanut jatkoa tänne asti.

Psalmi 127:1 Jos Herra ei huonetta rakenna niin sen rakentajat turhaan vaivaa näkevät, jos herra ei kaupunkia varjele niin turhaan vartijat valvoo.

Herraamme aina luottaa saa sen tietää kristikansa, Hän rakastaa ja lohduttaa kaikkia lapsiansa. v 387

On turvallista tehdä matkaa Herramme ja Vapahtajamme johdossa, Hän kyllä johdattaa lapsiansa murhepäiviinkin, koettelemuksiin ja vastoinkäymisiin, mutta ei Hän niihin meitä jätä kun me käännyimme Hänen puoleensa totisella sydämellä ja halulla. Halulla seurata häntä ja vilpittömällä sydämellä katuen, parannusarmoa anoen Vapahtajamme jalkain juureen rientäen.

Jeesus sanoo: **Joka minun tyköni tulee niin minä en heitä ulos.**

Kevätpäivät lähestyvät riennetään suurella joukolla juhlaa viettämään, aloitetaan valmistelut jo nyt.

Rukoillaan juhlien puolesta että Herra hengellään ravitsisi kaikkia juhlavieraita, antaisi voimaa Jormalle ja Railille ja kaikille talon asukkaille ja työntekijöille.

VVK 145:7 **Tee uskossa, toivossa työtäs Ja leipäsi rauhassa syö.
Kun Herrasi on sinun myötäs, Sä murheetta nukkuos yö.
Kun Hän on sun auttajas armain, Hän tuntee sun puutteesi parhain,
On siunattu päiväsi työ.**

*Siunaavin terveisin,
Paavo ja Maire Kovalainen*

Tervehdys Lehtomäen kotiin ja ystäville!

Armoa ja rauhaa Jeesuksessa Kristuksessa!

Paavali kirjoittaa 1Tim. 1:15: **"Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin."** Kuinka valtavan riemullinen asia tässä niin epävarmassa ja vaikeassa ajassa! On jotakin, joka on iäti pysyvää! Se on Jumalan armo, jota Hän, joka rakastaa syntisiä, tarjoaa. Paavali muistuttaa sen olevan vastaanottamisen arvoinen. Sillä ilman tätä armoa meitä kohtaa onnettomuus, jonka vahingon suuruutta emme voi armonajassa käsittää. Emme myöskään näillä ajan mitoilla sen perinnön valtavuutta, joka on valmistettu niille, jotka Jumalaa rakastavat. Siksi apostoli sanoo sen olevan vastaanottamisen arvoinen. Ja tämä on tarjona jokaiselle. Vapahtaja sanoo: **"Tulkaa kaikki minun tyköni, tulkaa ja omistakaa tämä armolahja, joka on iäti pysyvä."** Tämä ei ole vain harvojen mahdollisuus, niin kuin tämän ajan elämässä, jossa toiset elävät yltäkylläisyydessä niin kuin rikas mies ja toisten osana on Lasaruksen tavoin kerjätä sairaana leipää. Kuitenkin onnellisempänä, koska hänellä oli Jumalan rauha sydämessään eläessään syntien anteeksiantamuksesta.

Voi miten sokea on ihminen! Tätä katoavaa kootaan oikein ja väärin ja kukaan meistä ei tiedä, vieläkö me huomenna näitä tarvitsemme! Vuorollamme me jokainen astumme sen Tuomarin eteen, jolta ei ole mitään salassa, joka tietää ajatuksemmekin kaukaa ja jonka edessä ei ole ketään viatonta. Vain tuo Karitsan kallis veri puhdistaa kaikkea vääryydestä. Siinä on lääke kaikkeen meidän syntisairauteemme, joka on paljon vakavampi kuin pahin syöpä, joka voi osaksemme tulla ja johon ei ole valmistettu 100 % lääkettä. Mutta syntisairauteemme valmistettiin lääke Golgatalla, jossa vuoti elämän vesi ja veri parantaen jokaisen, joka tämän uskolla vastaan ottaa. Joka syntinsä tunnustaa ja hylkää, niin Hän, Jeesus, on vanhurskas ja antaa kaikki synnit anteeksi ja puhdistaa kaikkea vääryydestä. Tämän elämän veden ja veren ääreen kutsuu muita Hän, joka rakastaa syntisiä tuhlaajapoikiaan ja -tyttäriään tullen veljeksemme. Hän, joka ei synnistä mitään tiennyt, jätti Isän kodin sinun ja minun tähteni, että saisimme Marian tavoin sen hyvän osan, jota ei oteta pois.

Siksi Paavali huudahtaa: "Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen." Tämän aarteen arvon tunsit hän, joka tunnusti olevansa syntisistä suurin ja jolle tämä armo oli kirkastunut. Tämä Jeesus Vapahtajamme vielä tänään ottaa vastaan syntisiä, eikä torju ketään pois, joka Hänen tykönsä tulee. Hän ei tullut hyvien ja onnistuneitten tähden, ei, vaan syntisten, sairaiden, eksyneiden ja kadonneiden tähden hän tuli. Siinä on meidän toivomme, jos tulemme Jeesuksen luokse virsirunoilijan tunnoin:

**Sun silmäis eteen, Jeesus, mä käyn niin kurjana kuin lien
ja synnit köhyyteni vien, sun silmäis eteen Jeesus.**

**Sun silmäis eteen, Jeesus, mä raukka lankeen tuskissain.
Mä toivoen nyt katson vain, sun silmiis helliin Jeesus.**

Tällaisten syntisten ohi ei Jeesus Vapahtajamme kulje kylmin sydämin. Sen todistaa varma ja vastaanottamisen arvoinen Jumalan Sana, joka vielä aikojen lopulla on turvakallio. Ajan merkit osoittavat meille Jeesuksen, kirkkauden Herran, toisen tulemisen päivän läheisyydestä. Meitä kehoittaa Jumalan Sana olemaan raittiit ja valvomaan, että saisimme sanoa Johanneksen tavoin: **"Tule, Herra Jeesus."**

**"Mä tahdon kertoa kalleimmasta ja rikkaudestani riemuita.
En huoli maasta, en taivahasta, Isäni on itse Jumala.**

**Ei tule murhetta lapsillensa, kun Herra synnistä lunasti.
hän kaksin kerroin ja korkoinensa jo maksoi valtavat velkani.**

**Tahdotko kanssani ystäväni, sä tulla Jeesuksen autuuteen?
Kun taivas auki on edessäni, ei kukaan jäädä saa pimeyteen.**

näin laulun tekijä

Siunatuin Ystävänpäiväterveisin, Reijo Voimala.

Hei rakkaat Lehtomäen kodin väki!

Näin ystävän päivänä tahdon muistaa teitä ja **kiittää yhteisestä ystävästämme Jeesuksesta**, johon olen teidän kauttanne saanut vuosien mittaan tutustua. Ja Hän niin kuin tekin olette tulleet minulle yhä rakkaammiksi ystäviksi.

Muistuu mieleeni ensi tapaaminen Jorman kanssa Nilsiä kirkossa. Minulle ei jäänyt miehestä muuta mieli kuvaa kuin kädet, "sepän kädet". Mietin silloin, voiko tuollainen "seppä" minua auttaa? Sillä olin silloin suurissa vaikeuksissa ja minut ohjattiin Jorman luo, jota en silloin vielä tuntenut. En ymmärtänyt vielä silloin, että yhteinen ystävämmme oli tarttunut minua kädestä ja ohjasi minua epäilyksistäni huolimatta. Kun epäilin tuota "seppää", joka kutsui minut Lehtomäkeen kylään jo seuraavaksi päiväksi, jokin sisälläni alkoi toistaa: "Seppä Högman, Paavo Ruotsalainen" Jos kerran Paavo käveli Jyväskylään Nilsiästä kysymään neuvoa, niin miksi en minä Nilsiästä Lehtomäkeen, ja vielä autolla?...

Tuosta tapaamisesta olen monet kerrat kiittänyt Jumalaa, vaikka en saanutkaan neuvoa bisneksen tekoon, vaan Jorma osoitti **minulle tien ristiinlaitun luo**. Olen jälkepäin miettinyt, että taisi käydä niin kuin Paavolle, seppä teki tehtävänsä. Sen jälkeen olen saanut monet kerrat käydä virkistymässä teidän luonanne ja yhdessä kiittää Jumalaa ja saada Häneltä elävää vettä, sillä tuleehan siinä kuuma sepän ahjossa, kun kuonaa poistetaan.

Jumalan Siunausta teille ja kaikille kodin ystäville
toivottaen "Leipuri" Osmo

On aika pysähtyä

1.2.05

Tiedän, että tämä tulee hämmästyttämään ja kovastikin epäilyttämään monia, jotka tuntevat ja tietävät minun menneisyyteni. Jotkut ajattelevat ja mahdollisesti puhuvatkin keskenään, että se nyt on sitä Tapsaa ja satusetää... Minäpä otan tämän Jumalani ja itseni välisenä asiana. Täytyy tunnustaa, että tätä olen aina halunnut lapsuudestani saakka. En vain ole kyennyt olemaan rehellinen tosiasioiden edessä, se nöyryys puuttuu. Täytän piakkoin 65-vuotta ja olen aika romuna, niin henkisesti, kuin ropallisestikin. Itse mielestäni olen käynyt aika kovan elämän koulun, en toivois kellekään samaa. Yhteiskunnalle olen omasta mielestäni sovittanut rikkomukseni, joten en kerro niistä sen enempää. **Mutta Jumalani kanssa on työn alla rauhan neuvottelut, jotka toivon päätyvän myönteiseen tulokseen.** Minulla ei ole montakaan ystävää, joita tuolla nimellä tosipaikan tullen vois sanoa, mutta en tiedä onnekseni vihollisiakaan olevan.

Mainitsenpa yhden tosi ystävän, hän on Jorma Huusko, joka lähetti eilen illalla tekstiviestin ja pyysi kirjoittamaan tähän ystäväkirjeeseen. Hätäännyin, vertaisin tuota sellaiseksi **täyteisellä ampumiseksi**. Kun olen nimeksi metsästellyt, niin käytänpä tuota ilmaisua, tosin sehän on nykyisin riistan hoitoa. Anteeksi vaan, minun on pakko käyttää välillä pientä huumoria, se vähän rauhoittaa pelokasta levotonta minääni.

Tuosta hätäntymisestä vielä, että jos panen paperille, niin senhän lukee mahdollisesti muutkin, enkä voi valehdella, joten sen on oltava totta. Mites sitten uskallat ihmisten ilmoille tulla?

Kerronpa alkoholismistani vähän. Aika nuorena aloin kokeilla sitä poikien kanssa ja sehän maistui vaikka irvistellä ja oksennella piti jo ensi kerroista lähtien. Ja siinäpä kävi se tavanomainen tarina, että alkoholisoitin vähä vähältä, yhä enemmän. Menetin -60-luvulla ensimmäisen perheeni viinan takia. Vuonna -69 menin uusiin naimisiin ja muutettiin Ruotsiin. Jonkin aikaa lienee mennyt jotenkuten, kunnes se paheni entistä enemmän. 80-luvulla hakeuduin katkaisuhoidon, ei siitä ollut apua. AA:takin yritin vaihtelevin menestyksin. 90-luvun alussa muutimme takaisin Suomeen. Viinan käyttö ei vain loppunut.

Vuonna -92 tulimme tänne Lehtomäkeen asumaan. Täällä sorruin taas viikoksi ryyppäämään. Se olikin sellainen kokemus, että henki meinas mennä. Sain aikaiseksi sen verran, kun rupesin selviytymään ja viinat oli loppu, että soitin Jormalle. Jorma tuli, olin sängyssä, en jaksanut paljonkaan kai puhua. Se oli sellainen ihme tapaaminen, en paljoa muista. Olin vähintään 2 päivää ja yötä valvonut. Se oli niin sanottu mandoliinirapula ja aivan sekava olotila. Näin harhoja ja luulin kuolevani. Siitä tulee ensi syksynä 12-vuotta lokakuussa, jos elonpäiviä on?

Nyt tulee se ihmeellinen asia, **jota en voi kuin kiitollisena ihmetellä**. Tuon jälkeen en ole tarvinnut turruttaa itseäni viinalla enkä muillakaan päihteillä. Eikä ole tullut kertaakaan edes mieleenikään. Tätähän ei uskois, jos ei itse kokis. Tiedän ja tunnustan olevani alkoholisti ja vain yksi ryyppy sysää takaisin juoppouteen. Tästä ei parane. Se pysyy vain kotelossa niin kauan, kun en ota sitä ensimmäistä. **Haluan kiittää Jumalaani ja Lehtomäen kodin arvokasta työtä tekeviä päihdeongelmaisia auttaessanne löytämään tien elämään.** Olen huono kirjoittamaan, mutta en haluakaan Finlandia-palkintoehdokkaaksi. Haluan olla vain tavallinen juomaton alkoholisti, jolla pysyy korkki kiinni ja pärjätä itseni kanssa ja Jumalani kanssa sovussa. Välillä tuntuu, että asia onkin noin, mutta eihän se aina itsensä kanssa kehumista ole. Onneksi on ystävä tässä lähellä, jolle voin puhua huoleni. Se tasoittaa ja ohjaa oikeille raiteille. PS. Voi olla, että kustantaja laittaa tämän kirjeeni niin sanoakseni maitojunalla takaisin, ei sekään haittaa, sillä tämä oli suuri helpotus ja kunnia, että sain ilmaista tuntoni. **Jospa joku alkoholisti tai muuten elämän kolhima lähimmäinen saisi tästä ajattelemisen aihetta.** Itse olen monet kerrat saanut kuin ihmeen kautta Jormalta vinkkiä.

Kiitollisin mielin,

Tapio Lipponen,

Lehtomäen kodin naapurista

YSTÄVÄNPÄIVÄ TERVEHDYS TEILLE RAKKAAT YSTÄVÄT JA SUKULAISET!

”Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren laupeutensa mukaan on uudestisyntyttänyt meidät elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta, turmeltumattomaan ja saastumattomaan ja katomattomaan perintöön, joka taivaissa on säilytettyä teitä varten, jotka Jumalan voimasta uskon kautta varjellutte pelastukseen, joka on valmis ilmoitettavaksi viimeisenä aikana.

Sen tähden te riemuitsette, vaikka te nyt, jos se on tarpeellista, vähän aikaa kärsittekin murhetta moninaisissa kiusauksissa, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa havaittaisiin paljoa kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka kuitenkin tulella koetellaan, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä.

Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette nyt häntä näe, ja riemuitsette sanomattomalla ja kirkastuneella ilolla, sillä te saavutatte uskon päämäärän, sielujen pelastuksen.” 1Piet.1: 3-9

Tällä tutulla ja rakkaaksi tulleella raamatun kohdalla tervehdin Teitä, tässä vuoden ensimmäisessä ystäväkirjeessämme. Olisi helpompi kirjoittaa teille lisäksi tekstiä suoraan Raamatusta, sillä se olisi paljon hoitavampaa kuin tämä oma sepustukseni. Ehkä teitä on kuitenkin joitain jotka haluatte kuulla mitä meille tänne kotiimme kuuluu!??

Tämänhetkinen tilanne on se että istun kaikessa rauhassa toimistossa naputtamassa tätä kirjettä, sillä keittiössä häärii kolme reipasta emäntää, jotka tässä aamutuimiin ajaa huristelivat tuolta Karttulan suunasta avukseni.

Tahdon kiittää teitä ensinnäkin joulumuistamisista. **KIITOS kodille tulleista ja myös kaikista henkilökohtaisista lahjoista.** Suuri **KIITOS** siitä että olette **RUKOILLEET** puolestamme. Tämä alkanut vuosikin on ollut melkoista taistelujen ja koetuksien aikaa, joten rukousta tarvitaan, selvitäksemme voittajina erilaisista tilanteista. Miesten kanssa on monenlaisia ongelmia joita ei ennen ole ollut. Jumalan suuresta armosta on ollut myös monia hyviä ja rakentavia yhdessä olon hetkiä. **Vain Jumala tietää mitä itse kunkin sydämissä tapahtuu.** Meillä ei ole paljon kerskaamista uskoon tulleiden määristä. Me kylvämme, uskomme että Jumala antaa kasvun ajallaan. Alkuvuodesta on ollut tiuhaan tahtiin myös kirkkopyhiä, joihin olen itsekin välillä päässyt virkistymään, välillä jäänyt laittamaan ruokaa reissusta palaaville.

Aika on rientänyt nopeasti ja todella paljon on ehtinyt tapahtua. Miehet ovat hallilla ahkeroineet yhä roskakatosten kimpussa. Niitä on sitten myös pitänyt kuljetella omaan sekä ympäristö kuntiin. Siitä riemusta olen itsekin monta kertaa päässyt osalliseksi. Kesken ruuanlaiton on kuulunut **vain ovelta huuto ” Nyt ala tulla ajamaan etuautoa, mökki on jo kydyssä.”** Siinäpä on sitten hyvät neuvot olleet tarpeen että saa ruuan valmiiksi lähes oikeella ajalla kun välillä pitää pyörähtää Nilsiässä tai Lapinlahdella. Kävimme tässä yhden yön seutuun Laihialla asti mökki kuorman viennissä.

Kaikenlaisen hässäkän keskellä emännät ovat kuitenkin jaksaneet kunnostautua käymällä **hygieniatentissä**, tosin pakon sanelemana. Iltahartauden pitäjiä ei ole kosolti näkynyt tänä vuonna. Omin porukoin on yritetty toimehen tulla. Kotipuolellakaan ei ole paikalla enää kuin nuorimmainen lapsista. Arjen rutiinithan ne monesti päivämme täyttää, mutta **kiitos Herralle että hän Pyhän Hengen kautta on meitä rakkaudellaan hoitamassa.** Mitähän mahtanee kuulua teidän arkeenne ja elämääne? Olisi sitä kiva joskus saada **postia tänne Lehtomäkeenkin luettavaksi.**

Lopuksi rohkaisun sana Jeremian kirjan 29 luku ja 11 jae

”Minä tunnen ajatukseni, jotka minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra: rauhan eikä tuomion ajatukset; minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.”

Jäädään Taivaan Isä täysihoitoon ja luotetaan siihen että Hän johdattaa meitä kun me kuljemme rukoillen. Siunaavin terveisin Raili Huusko

TERVEHDYS

Yhtenä aamuna kun heräsin, huomasin että aivan kuin vaatekaapin oven paikalla olisi valtaistuin. Ajattelin että taas minä harhoja nään, mutta kun nousin ylös huomasin sen edessä olevan jonkun polvillaan ja vielä kädet ristissä. Samalla huomasin että radion kellon ympärillä oli aivan kuin auringon säteet. Tajusin että se oli näky jossa **Jumala halusi viestittää**, että rukoilkaa minua, sillä Jeesus saattaa tulla minä hetkenä hyvänsä. Tiedä vaikka tänään tai huomenna tai vaikkapa 10 vuoden päästä. Siis rukoilkaamme Herraa sillä emme tiedä milloin Jeesus tulee!

Hyvää ystävän päivää toivittelleepi: Mika

TEVEHDYS TÄÄLTÄ LEHTOMÄENKODISTA!

Armo pelasti minut itsestäni ja omasta pyhityksestäni, jonka kanssa olen taistellut monet taistelut. Pettymyksiä ja lankeemuksia tuli yhä uudelleen. Sitä on ollut paholaisen kynsissä niin monta kertaa ja on tullut tehtyä kaikenlaista. Päihteet vie aina mennessään. On ollut 15 vuotta yhtä taistelua.

Jotenkin vain on päässyt eteenpäin, kuin ihmeen kaupalla. Monta laitosta on tullut käytyä. Niistä on ollut apua vähäksi aikaa, mutta sitten on taas tullut retkahdus. Olen lopettanut työt, vaikka moni olisi pitänyt halusta. Monet ovat yrittäneet auttaa kaikilla keinoilla, mutta tulos on ollut turha. Ovat pettyneet minuun, kun sitä on sellainen puupää!

Täällä ollessa on saanut miettiä aivan rauhassa asioita ja panna järjestykseen, vaikka ne ei ole helppoja aina. Siitä ne järjestyvät pikkuhiljaa kun ei pidä kiirettä. Nyt kun on päässyt vähän elämän alkuun täällä Lehtomäenkodissa, rupeaa kirkastumaan tulevaisuuskin. Täällä on hyvä olla ja tuntuu että ei ole kiire lähteä täältä pois. Alussa oli vähän vaikeaa niin kuin kerroin viime kirjeessä. Kiitän vielä Jormaa ja Railia kun sain jatkaa, se oli **suuri armo josta voin kiittää Herraa.**

Päivät alkaa hyvin kun ollaan kaikki koolla aamuhartaudessa ja pyhät menee hyvin kun on aina jossakin kirkko reissu. Ne ovat aivan hyviä. **"Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille ja kasvattaa meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa."**

Arkipäivät menee verstaalla ja talonmiehen tehtävissä. Ilo on ollut kun on saanut vastuuta ja luottamusta Jorman taholta ja emännätkin juoksuuttaa milloin minnekin. Välillä tuntuu ettei aika tahdo riittää, mutta olen pitänyt kiinni siitä että viikonloppuna tulee käytyä verkoilla, vaikka ei oikein ole tullut saalista tuosta lammesta. Hiihtämässäkin on tullut käytyä silloin kun on ehtinyt. Porukka on vaihtunut välillä, nyt on taas talo täynnä. Viiskettä piisoo, mutta olen saanut olla rauhassa silloin kun sitä kaipaan. Herra meitä auttaa kun pyydämme ja rukoilemme. Näin saamme kulkea korkeimman Herran teitä ja turvautua siihen kun meillä on vaikea ja paha olo.

Kiitän teitä kaikkia, jotka rukoilette ja autatte meitä veljiä.

Jumalan siunaamaa Ystävänpäivää!

Toivottaa Heikki Karvonen

JUMALAN PIENIN KUKKA

**Lienenkö Jumalan pienin kukka
varjossa suurien puiden?
Vai lienenkö joutava ruoho
joukossa ruohojen muiden?**

**Minut Hän juuritti synnin suosta,
istutti maahan hyvään.
Kasteli, hoivasi rakkaudella,
juureni kaivoi syvään.**

**Muuta en pyydä, jos olla saisin
pienoinen kukkanen tarhassaan.
Kukkanen, vierellä elämän virran,
lakastuisi en milloinkaan.**

**Jumalan kukkanen maailmassa,
oi, jos mä olla voisin!
Ahdistettuja auttelisin
ja suruihin iloa toisin.**

Urho Meronen